

לקוראי יער שלום,

אחרת. נכון שגם החקלאות המפותחת של ישראל "עושה לנו את זה", אבל גם בזה יש לקק"ל תרומה צנועה...

בגיליון האחרון של "יער" הרחבנו את היריעה בעניין תרומתו של היער לאיכות הסביבה ולמאבק במשבר האקלים, שקק"ל החלה להעמיק את עיסוקה בו. אנו מקווים שגם בעניין זה תהיה לקק"ל תרומה משמעותית במציאות החיים שלנו בעתיד.

הפעם, בגיליון הנוכחי, מעבר ל"דברים הגדולים" שלעיל, נתרשם ממגוון סוגי התועלת המעשית שיש ליער בחיינו. ורק ברמז: דבש, טבע, חי ועוד.

אני מבקש להודות לכל השותפים בעריכת הביטאון המקצועי החשוב הזה. המשיכו להפרות את המחשבה והיצירה. עלו והצליחו.

בתפילה ובתקווה לחורף עתיר גשמים ולחיזוק יערות ישראל,

כשאנחנו חושבים או מדברים על "יער", אנחנו משתמשים במושגים של: "נוף יפה", "אתר קריר ומוצל", "מקום בילוי ונופש", "מפגש משפחתי או קהילתי" וכיו"ב. כל אלה תואמים את התייחסותנו האינסטינקטיבית ליערות ארצנו.

אני מבקש להצביע על מספר היבטים נוספים של הייעור בישראל. ראשית, במבט-על היסטורי: אין ספק שמפעל הייעור שהנחילו לנו האבות המייסדים של קק"ל מתחילת ימי הציונות, שינה את פני ארץ ישראל בצורה דרמטית. שינוי זה בולט במיוחד למקרא תיאורו של הסופר מארק טוויין בספרו "מסע תענוגות לארץ הקודש" בעקבות ביקורו בארץ ישראל במחצית השנייה של המאה ה-19, לפני ההתיישבות הציונית. אצטט בקצרה: "הגבעות קירחות, צבען דהוי, וצורתן רחוקה מלשובב את העין. העמקים הם מדבריות מכוערים המעוטרים בשוליהם בצמחייה דלה שפניה כמו אומרות יגון וייאוש", וכן: "אומנם ראינו מים, אבל בכל מרחב השממה סביבנו לא היה אפילו קמצוץ צל, ונצלינו קשות בשמש היוקדת", ועוד ועוד. כשנוסעים במרחבי ישראל ונהנים מיערות קק"ל, אפשר לחשוב שהוא מתאר ארץ

אברהם דובדבני (דובדב)
יו"ר קק"ל